

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Syntagma Iuris || Vniversi, Atqve Legvm || Pene Omnivm
Gentivm, Et || Rervm Pvblicarvm Præcipvarvm,||**

Grégoire, Pierre

Francofurti ad Mœnum, M.D.XCIX.

VD16 VD16 G 2999

11 de Nouationibus, & Legationibus, & cessionibus actionum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97739](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97739)

buntur de pecunia quantam senatus decreverit. &c. *Linus lib. 6. de ca. 4. in prin.* Perpendimus hic quoque Dei maiestatem cui fit promissio & votum, c. magna, de voto. ¶ Item ¶ & finem propter quem quis emitit votum, qui est vel salus æterna, vel temporalis, aut alius bonus, & utilis, nec damnosus proximo, vel superfluitiosus, quo fit, ut conceptio voto: um seu promissio facta in perniciem alicuius, ut Deus occidat inimicum, ut adultera quis, vel aliqua adulterio potiri possit, & ob similia impia & vana, sacrilegia potius & superstitiosa preces haberi debent. Mores antiquorum gentilium, & votorum religionem, & causas docent: tum etiam eorum qui verum Deum colebant.

14 ¶ Refert ¶ Cato verba concepta quibus vota fiebant pro bonis, de re vesti. c. 83, & quomodo ante messem porcam precidantem vouebant & sacrificabant, idem Cato eod. c. 134. Suetonius tradit omnes ordines Romanorum, in lacum Curi pro salute Octavii Cæsaris, quotannis ex voto stipem iecisse, Suetonius in Othiano. c. 57. Dio Cassius lib. 50. Sicuti & postea pro salute principis vota fuerunt p. æstima summa cum populi inundatæ, ut Adrianus Imperator non luxeret. Etium Verum adoptatæ mortuum Calendis Ianuariis, quod vota præstarentur pro salute principis, Plinius in Panegyrico Traian. Etenim post Calendas Ianuarias pro salute p. incipis vota suscipiebantur. Caius in l. si calumnietur, 233, de verbor. signific. P. Dio Cassius, lib. 44. nuncupabantur autem consulis & reliquis magistratibus, ut narrat Plutarchus in Cicer. & meminit Plinius Iunior se ita fecisse. d. Panegyrico. Exegit votum Caligula Cæs. ab eo qui pro salute sua gladiatoriam operam promiserat, Sueton. Tranquill. in Caligul. cap. 27.

15 ¶ Tum ¶ præcipuus votorum locus est, cum spei nullus est, Plinius, lib. 8. Natural. histor. cap. 16. & ad Dei opem tum maxime cogimur peruenire. cum humanum desideramus auxilium. Proinde vota tite facta Deo exsoluenda esse, & habere obligationem pe. fœnalem videntis, non rei quæ vouetur, placuit, atque ad heredem transire, l. 2. de pollic. Possimum si iusserit, qui vouit heredi, illud exsequi, ca. l. oct. ca. 6. de vot. vel si votum reale sit, cuius executio non pendeat ab ipsissima persona videntis, d. c. licet, & c. quod super. eod. l. veteres, de contris. & commi. stipul. Cl. vni. ut alibi ab here. & contra here. In lege duodecim Tabularum scriptum est, ut Cicer. 2. de Legibus sanctæ vota reddunt, quæ e. & voti causa solvendi magistratui licuit fines prouincie exire, quos alioquin non licebat transire, dum tamen non abnotata: et, l. illud 15. de offic. præsid. in P.

16 ¶ Iubet ¶ ius natu. a primum reddere Deo vota, quia nature iure æquum est, quæ placita sunt seruari, l. 1. de pollic. P. l. non minore, de tran. act. C. & graue fidei fallere l. 1. de consti. pecun. & multo magis impium, Deo fidem dariam irridere: eademque rationes quas paulo ante docuimus fit mare pollicitationem accedunt votis, sed firmitus diuini ad votorum exsolutionem adigit. Ecclesiasticus, si quid vouisti Deo, ne moratus reddere: distulcet enim & infidelis & stultus promissio, Ecclesiast. cap. 5. Et in libro Numerorum. Si quis votum Domino vouerit, aut se constrinxerit iuramento, non faciet irritum verbum suum, sed omne quod promissum implebit, Num. 30. Et in Deuteronomio 21. cum votum voueris Domino Deo tuo non tibi dabis reddere: quia requirit illud Dominus Deus tuus. Et si moratus fueris, reputabitur tibi in peccatum. Si nolueris polliceri, absque peccato eris: quod autem semel egrefseris de labiis tuis, obseruabis, & facies sicut promissisti Domino Deo tuo, & propria voluntate, & ore tuo locutus es. Et Dauid. Psal. 75. vouete & reddite Domino Deo v. s. r. omnes qui in circuitu eius offeritis munera. Iure quoque pontificio vota præstanda, fidem faciunt, quæ p. oppriis integris titulis de voto traduntur, potissimum in c. licet, eod. ap. Greg. & tot. 17. quæst. 1. Quibus & ius civile con-

17 leuit. l. 2. de pollic. P. ¶ Obseruandus ¶ tamen in votorum solutione modus, quo quis vouerit, an pure. Et tunc statim tenetur, si possit solvere, aliter dilatio permittitur, ca. non est de voto: an sub conditione, quo casu n. obligatur, nisi prius conditio exstiterit, ca. non solum 32. q. 3. c. u. verum, de conditio. appof. ca. olim causam, de rest. stipulator. ca. non solum 31. q. 8. Rursum, qui simpliciter se datum vouerit, in specie, non debet deterius indiuuam soluere. Maledictus enim dolosus, qui habet in grege suo masculum, & votum facies, immolat debile Domino. Mal. l. b. 17. Et quamuis in indefinitis, quod minimum est, veniat ex parte p. etatione. fauore promittentis, l. si ita. in si. de leg. 1. l. numerus, de leg. 3. tamen fauore religionis de melioribus est offerendum, argum. l. sunt persona, de religiof. & sum. fun. in l. S. c. etiam

qui se voto obligauit, testabitur suam erga Deum piam voluntatem. Vel si iudicio cogendus sit, quod inter melius & penus eiusdem speciei est, præstabit, l. Titus §. si. de auro & argen. lega. Et quod consuetum est in præstatione simili, seruabitur, l. ex parte, de cens.

¶ Interdum ¶ in pollicitatione voti exsequenda accedit dispensatio, vel commutatio, seu redemptio voti. Dispensatio de non implendo voto fit, dum quod vouetur, vel malum est, vel inutile, vel impedimentum est maioris boni, remittitur ab eo, qui auctoritatem habet propter iustam causam, c. 1. & c. magna, de vot. g. o. in c. non est, eo. tit. Dispensare creditur solus summus pontifex in quatuor generibus votorum, religionis, profectiois Hierosolymitanae, pro subsidio, & ad sanctum Iacobum, & visitationis lminum SS. apostolorum, Petri & Pauli: in aliis dispensat episcopus. Angelus de Clauasio, in summa. in verbo votum 4. num. 6. Commutatio est, quando pro voto, aliud imponitur vouenti, estque etiam dicta redemptio: nam solutione impositi, liberatio fit ab eo quod quis vouit, etiã iure diuino recepta, Leuitic. 27. Et hodie quoque pontificio iure permittitur superioris auctoritate, inspecta qualitate personarum & causa, cap. 1. & 2. & seq. de voto. Commutatio porro in melius semper fieri debet. Vnde quia creditur religionis ingressum ut obsequium, perpetuum, arctius esse votum, placuit in eum omnia vota temporalia conuerti posse, ca. scriptura 4. de vot. c. admonere 33 q. 2. Nec videtur votum & propositum infringere, qui in melius commutat. c. peruenit, de iure iurand. Hic considera quoque res, personas, & propter quid votum factum sit. Res promissa enim voto interdum non possunt redimi, interdum possunt, secundum finem diuersum: quod enim magis Deo acceptum est, id tenendum, c. 1. de voto. Et non commutat summus pontifex votum quod emissum est in baptismo, necessarium videlicet ad salutem consequendam, ut in baptismo diximus: nec enim dispensatio, vel gratia fieri potest contra Deum & salutem, sed potius esset dissipatio, c. sunt quidem 25. q. 1. Personæ vouentium quoque cum votis conferenda sunt, ut si vouerint auxiliarem manum propriam, pro repetitione terre sanctæ, si sint debiles, infirmi, seniores, laboribus bellicis impares, peregrinationibus inhabiles, iure, vel factis, in alias res personalis deuotio recte a summo pontifice conuerti possit: nempe in expensas quas facturus fuisset in vigiliis, orationibus, ieiunia, & similia, c. magna 7. & ca. quod super his 8. & ca. ex multa 9. in prin. & §. fin. de vot. ap. Greg. Et in summa tria in hoc negotio Innocentius 3. iubet obseruari, quid liceat secundum æquitatem: quid deceat secundum honestatem: quid expediat secundum utilitatem, d. c. magna, & c. aliud, 11. q. 1. & c. denique 4. dist.

De Nouationibus, & Delegationibus, & Cessione- bus actionum. Cap. 11.

1 De Nouationibus & Cessionibus actionum remissioe.

Iuris ¶ civilis acquirendi modus est per stipulationem, nouatio, l. ea qua civiliter §. 3. de acquir. rer. domi. in P. lib. 4. tit. 1. & ideo de illa dicendum hic esset inter conventiones quæ stipulatione fieri solent: verum quia hæc quoque ad solutionem & distractum magis mihi pertinere visa, alibi de ea, & de delegatione, & cessione actionum, post caput de solutionibus tractauimus nempe in lib. 21. obligationum, cap. 20.

De Acceptationibus, & de Aquiliana stipulatione. Cap. 12.

1 Acceptationis, & Aquiliana stipulationis tractatio remissioe.

De istis etiam ¶ copiose alibi dictum est, superiore lib. 21. c. 19. ideo nec verbum amplius addam.

De Literarum obligationibus, & de Exceptione non numerata pecunia. Cap. 13.

- 1 Literarum figura ad quid adhibita conuenientibus;
- 2 Nota scribendi prohibita & obfranda;
- 3 Literarum obligatio unica est, & quid sit;
- 4 Calendarum mercatorum fidem faciunt;
- 5 Literarum obligatio, materia persona, ut considerentur;
- 6 Forma;
- 7 Nomina qua debita dicantur. eod.
- 8 & 4. Non numerata: cuncta exceptiones quæ, & quanto durent.